

MINDSZENTI LAP

ELŐFIZETÉSI AR:

Egész évre	4 Korona
Fél évre	2 Korona
Negyed évre	1 Korona

VEGYES TARTALMU HETILAP MEGJELEN VASÁRNAP.

SZERKESZTŐSEG és KIADÓ HIVATAL

Weisz Ignác nyomdájában, hová a lap szellemi részét illető közlemények, előfizetési- és hirdetési díjak küldendők.

HIRDETÉSEKET

nyilt-téri közleményeket a kiadó hivatal jutányos ár mellett közöl

A tej hasznosításáról.

A mai nehéz gazdasági viszonyok között a kisgazdának nemcsak fokozottabb szorgalomra van szüksége, hogy valamennyire boldoguljon, hanem takarékos beosztott gazdálkodás által kell a mostoha viszonyok szülte sanyaruságot leküzdeni. A földműves, a ki most csupán csak a földjét műveli, de semmi egyébbel nem foglalkozik, el van veszve.

Allattenyésztés; sör-, árpa-, cukkorrépa művelése; dohány-, bor-, gyümölcs termelés stb. azon hataimas segédeszköz, mely által állapotán valamennyire javíthat, helyzetét elviselhetővé teheti.

En egy ily segédeszköz föltárása által iparkodom polgártársaimnak hasznára lenni.

A tejről, mint fontos gazdasági tényezőről kívánok én ezuttal egyet-mást elmondani.

Czikkemnek az a célja, hogy úgy a gazdaközöniséget, mint a szegény népet tényekről világosítsam fel, hogy a nehéz viszonyokkal küzdő egyes a létérti küzdelemben ha mindjárt csekélységgel is, — de sok kicsi sokra menve — helyzetén segíthessen.

Községünknek körülbelül 460 fejős tehene van a belterületen s senki sem gondolt még arra, miként lehetne azt hasznosítani.

Parlagon heverve a nyers tejben fekvő töke, elkallódik, semmivé lesz.

Amit más községek tesznek, hogy helyzetükön javítsanak, attól nekünk sem kell vissza riadnunk, szövetséget kell alakítanunk, hogy a tejben fekvő nagy tökéért értékesítve helyzetünkön javítsunk.

Az egész töke befektetés csekélységéből kitelik, mely annyi emberre megoszolva és részletekben befizetve, szegény és jómódu által támogatva, kik mindannyian hasznot huznak belőle, oly jövedelmi forrást teremthetünk, mely terheink viselését nagyon megkönnyitené.

A következő módon óhajtanám

tehát a mindszenti tejszövetkezetet létrehozni:

A tejszövetkezet, mint minden más szövetkezet, bejegyzett cég lenne és a törvény által előirt igazgatósággal és felügyelő bizottsággal birna, kik napibiztosokkal felváltva ingyenesen működnének. Mindenki annyi részjegyet jegyezhet, ahány tehene van. Az első belépésre minden tehéntől 2 forint díj volna fizetendő.

Minél tömegesebben lépnének tehát be azon gazdák, kik tehének tulajdonosai, annál biztosabb alapokon épülne fel a szövetkezet, mert annál nagyobb lenne az üzleti eredmény, minél több órán át használtatnék ki a gépek munkaképessége.

Minden belépő gazdának kötelezni kell magát, hogy saját és családja használatán kivüli felesleges tejet minden nap a szövetkezet rendelkezésére bocsájtja, mely úgy a szövetkezet naplójába havonként, valamint a gazda saját kis könyvecskéjébe bevezettetnék és ekként megejtett számadás szerint történnék az egyes tagok havonkénti kifizetése, mely összegből minden egyes tehén után 2 korona levonásba hozatnék, mely a befektetett töke törlesztésére fordítatik.

A tej egyelőre vajjá dolgoztatnék fel, a gépek a zsirtartalmat a tejből kiválasztva, a sovány, vagyis lefőzött tej, valamint az iró a szövetkezet által literenkint 2 krajczárért adatnék el.

Az ekként nyert vaj azután 5 kilogrammos csomagokban — kötelevél szerint — naponként szállíttatnék a nagykereskedőnek.

A fel nem dolgozott u. n. *sovány tej* igen kellemes ízű olcsó ital, a vaj minden egyéb alkotó részével, kivéve a zsirtartalmat s mint házi czikk hasznosítható, a moslák pedig disznóhizlásra nagyon alkalmas.

Ami a társaság belső ügyvezetését illeti, az mint már fentebb említettem ingyenesen volna, csupán 3 kezelő személy szükséges; egy aki a motort kezeli és erre a teendőre 3 nap

alatt beoktatható; kettő pedig a ki a tejjel való elbánást és a vaj csomagolását végezné és egy könyvelő, aki 1-2 órát dolgoznék naponként. A három személy egyenként 15 frt, — 45 frtot tenne ki, — ez volna a havi kiadás. Hogy mennyi volna a bevétel, az függ első sorban a vaj áráról, másod sorban a feldolgozott tej mennyiségétől.

Egy-egy tehén jövedelmezhet gazdájának 16-18 koronát havonként, ebből azonban 2 korona levonandó lenne, mi a törlesztésre fordítatik, így azután a gépek önmagukat teljesen kifizetve, mindig fokozatosan nagyobb jövedelmet hajtanának.

Ennyiben véltem összefoglalni eme még nálunk kihasználatlan czikk értékesítését, tanulmány tárgyává tettem a dolgot s arra a meggyőződésre jutottam, hogy ez által is lehet lendíteni helyzetünkön.

Nem kell tehát idegenkedni és bizalmatlansággal viseltetni minden iránt ami új, hanem egyesülnünk kell még pedig minél gyorsabban, hogy egybe rakott filléreinkkel és egyéni munkásságunkkal, mely mindannyiunk java, egy oly célzt valósítunk meg, melyre az egyéni erő képtelen, csoportosuljunk és közös elhatározással gazdag és szegény alakítsuk meg a mindszenti tejszövetkezetet, használjuk ki a parlagon fekvő töké, nem kímélve egy kis fáradságot, mely bőven meghozza gyümölcsét.

Remélem, hogy elhangzott szavam nem lesz viszhang a pusztában, hanem követőkre akad és így önzetlen fáradságomat nem mondhatom eredménytelennek.

Goldmann Ignác.

Közgyűlés.

Mindszent község képviselő-testülete f. hó 8-án tartotta november havi rendes közgyűlését.

Tóth Mihály elnöklő bíró a közgyűlést megnyitván, Pap Akos főjegyző előterjeszti, hogy Korom Gáspár községi

képviselő kellő időben két interpellációt terjesztett be, melyeket az alapszabály rendelkezése szerint, tárgysorozat előtt kér tárgyalás alá venni.

Az egyik interpellációban azt kérdezi Korom, hogy mi annak az oka, hogy az ártéri adót tulfizetőkkel a leszámolás, — dacára annak, hogy a tulfizetések még a múlt évben lettek kimutatva, — mai napig sem történt.

Koncz Lajos adóügyi jegyző válaszában kijelenti, hogy tudomása szerint a késedelem oka az, hogy a társulatnak nincs pénze.

Korom Gáspár a választ tudomásul veszi, azonban szükségesnek tartja, hogy az előjáróság a leszámolást megsürgesse.

Korom második interpellációjában a község saját kezelése alatt álló helypénzszedési jog mibenállásáról kér felvilágosítást.

Koncz Lajos jegyző válaszolja, hogy a község azon összeget, melyet kapna, ha bérletbe adná, így is beveszi, ráfizetés nincs.

Többek hozzászólása után a közgyűlés elhatározta, hogy még a jövő évben házilag kezelteti a helypénzszedést, a bírót pedig megbizsa, hogy a községi esküdtek által ezen ügy kezelését ellenőriztesse.

Tárgysorozaton kívül Vigh Gyula, a járdautóügyi bizottság elnöke, előterjeszti, hogy az ez évre felvett járdautak nagyrészt kész vannak. Azonban egy sajnálatos esetről kell beszámolni, ugyanis a főutcán több helyen, hol a járda még tűrhető állapotban volt, s melynek készítése a jövő évre lett halasztva, a háztulajdonosok által felszedetett. Kéri a közgyűlést, mondja ki, hogy a háztulajdonosok köte-

leztesse a gyalogjárda visszarakására, annál is inkább, mert a közgyűlés, mikor a járdakövezést elrendelte, egyben azt is kimondta, hogy mindazok, kiknek házuk előtt a kövezés ez évben nem készül, a régi járdát kötelesek fenntartani.

A közgyűlés ezt ki is mondta, s az előjáróságot bizta meg ez ügy elintézésével.

A tárgysorozat első pontja a községi tanintézeti épületeknek a kir. kincstár javára szerződésileg kötelezett szolgálmi jognak képviselő-testületi elfogadása.

A képviselő-testület a szolgálmi jog bekebelezését jóváhagyta.

2. Bizottsági jelentés a szervezési szabályrendeletnek az előjáróság segéd-, kezelő- és szolgálmezényzet javadalmazása, napi díjak és magán munkálatok díjainak megállapítása tekintetében módosítására nézve.

A közgyűlés az ügy tárgyalásába belekezdett; több képviselő beszélt az ügyhöz s már már batározatra is jutott, midőn az ügy további tárgyalása elhalasztott f. hó 22-én tartandó rendkívüli közgyűlésre, a mely közgyűlésnek más tárgya nem is lesz.

3. A községi közlekedési közdülő (vicinális) utaknak törzskönyvezése, illetve ez érdemben műszaki műveleti alapon leendő felvétele tárgyában az előjáróság részéről előterjesztés.

A közgyűlés megbizsa Wimmer Sándor mérnököt, hogy a vicinális utak törzskönyvezését, valamint térképét, ugyszintén a község összes dűlőutainak térképét készítse el, mely munkálatért a község 375 frtot fizet.

4. A kéményseprőssel kötött szerződés bemutatása.

Tudomásul vétetett.

5. Az „Ujvilág“-féle helyiségben lévő mézarszék bérleti ügyében haszonbérleti szerződés bemutatása.

Tudomásul vétetett.

6. A volt tanító-féle földeknek bérbeadásáról haszonbéri szerződés bemutatása.

Tudomásul vétetett.

7. Barna Benedek helybeli lakosnak padló ára leiratása iránti kérelme.

Nevezett háza előtt a község még 1895-ben rakatott le padlót, azonban akkor még nem Barna Benedeké volt a ház; hanyagság folyán az akkori tulajdonoson a padló ára nem lett behajtvva. A közgyűlés tehát elhatározta, hogy ha Barna Benedek nem hajlandó a padlót megváltani, azt a község szedje föl.

8. Seres Ferencz és társai községi esküdteknek napidíjjak megadása iránt bemutatott nyugtáik.

Nagyobb vita fejlődött ki ez ügyben. Hozzászóltak Vigh Gyula, Korom Gáspár s többek. Végül is a közgyűlés szavazattöbbséggel kiutalta a napidíjjakat, s kimondta, hogy ezen napidíjjakért teljesített munkálatok az illetőknek nem tartoztak munkakörükbe.

9. A f. 1900. évről majdan egybeállítandó községi számadások megvizsgálására kiküldendő számvizsgáló bizottság megalakítása iránti intézkedés.

Megválasztottak: Wimmer Károly elnökléte alatt Vigh Gyula, Korom Gáspár, Schönfeld Márton és szavazattöbbséggel Haász Juda ellenében Goldmann Ignác.

10. Az elmúlt október havában a pénztáraknak lett megvizsgálásáról bírói jelentés.

TÁRCZA.

Levangin Magdalehna.

A legszebb emlékeim a májushoz fűződnek. Levisznek oda alföld déli részére, arra a fekete földekre, hol gyerek lábaimmal tapostam a talajt: a Bácskába. Ez is májusban történt. Egy szép esőndes szombat este volt, mikor a paraszt ember egy heti kemény munka után, hat napi kukorica kapálás után, félre teszi egy napra fényesre dolgozott kapáját.

Kүн ültünk az édes anyámmal az utcán a kis padon. Megfogta a kezemet és a szemembe nézett úgy, a hogy csak egy anya tud nézni, kutatólag, jóságosan.

— Hát igazán szereted azt az asszonyt ott a városban. Igazán olyan szép mint mondják?

Elpirultam. Egy husz éves, kedves, babaarcu, mosolygó asszony tűnt elém és a mint bele bámultam a homályba, mintha csöndesen ringó fák árnyai alatt lebegett volna. És sirva integott felém. De a sirása mosoly volt és a könnye az alászállt nap sugarainak gyémántos csillogása. Sirt, mint mikor végleg elváltunk egymástól. Mosolygott és kituszkolt az ajtón, de midőn elhaladtam az ablaka alatt az utcán, a szobából zokogás hangja ütötte meg a fületem. Ea is könnyeztem.

Nem, nem szeretem, soha se szerettem, a ki azt mondta, hazudott.

Es mikor ezt mondtam, magam sem hittem a mit mondok. Nem szabad a legszentebb érzelmeiket nyitlan szótárgyává tenni! Eltitkoltam, mint eltitkoltuk egy-

más előtt is. És mikor elváltunk, göresös zokogás hangja hatolt ki a szobából és sirtunk mindketten, de — nem láttuk egymást. Soha többé, soha. De hagyjuk. Bolondság.

*

— Jó estét. No ifjúr nem jön velünk?

A Levangin Magdalehna volt. A bandába mentek. Két parsztleány. O meg a Lizi. A banda nyolcz legényből és nyolcz leányból állt és minden szombat és vasárnap este összejöttek beszélgetni egyik, vagy másik leányos bázuál. Hívtak hogy én is menjek velük, a paraszt lányok köze mulatni. Csak úgy tréfából szóltak, de komolyan gondolták.

— Menj fiam. Szórákozz kissé! Ugy is sokat gondolkozol, sokat dolgozol. No menj. Várjatok lányok elmegy veletek. De hozasd ki előbb a felöltődöt.

— Nem. Nem megyek felöltöbe az ingujjas paraszt legények közé. És elmentem velük.

A mint a két paraszt leány mellett haladtam, ott lobogott előttem annak a finom vonásu, fehér arczu városi asszonynak a képe, hogy a szívembe bánatot, csöndes misztikus hangulatot leheljen. Had lássak egy kissé. A májusi szellő pajkosan játszadozott körülöttnk és a lányok haját szeliden simogatta. Szerelmet suttogott, bánatos szerelmet. Hosszu mesét mondott egy ifjuról, a ki elmegy örökre és ott hagyja az asszonyt a kinek nem mondta sohse, hogy szereti és sirtak mindketten, mint a májusi szellő, halkán, csöndesen, hogy ne hallja senki.

A banda már együtt volt. Nagyon néztek mikor odaálltam közéjük. Mindenik

azt kérdezte magába: „Minek jött közbénk?“ De azért szívélyesen fogadtak. Ismert valamennyi még gyermekkoromból, mikor az utcán játszadozva, futkározva éltem, mint egy fecske, a mely elszáll, hogy bavatot hozzon magával. Örülni látszottak, hogy megtiszteltem őket és a kezemet az ő munkás, durva kezükbe tettem.

— Adj Isten, fogadj Isten. Hát hazajött az ifjúr?

A lányok összedugták a fejüket és susogtak valamit.

— Milyen sápadt, milyen halovány. A szemei is beesettek. Bizonyára ezt sugták egymásnak. És nem kutatták, hogy miért?

A legények az időről beszéltek. A Krisztman Hansi is ott volt közöttük. Ez a mi tőszomszédunk legény fia és a Bruckner Evi szeretője.

— Ujságba írok lányokról, legényekről meg az ország sorsáról. Most már tudod.

— Hát oszt hogy írják azt, hiszen nyomtatott betűvel van írva? Meg aztán sok munkát adhat az olyan. Hát az ifjúr is úgy írja? Tud az ifjúr úgy írni.

Ezt már nem tudtam neki megmagyarázni.

— Hát osztán mi lössz az ifjúr, hogyha kitanult?

— Majd eljövök haza és töllépek képviselőnek. Jó lesz.

— Hát biz a jó lenne.

Levangin Magdalehna egy szegfüt tartott a kezében és odanyujtá Miklósnak, a szeretőjének. Láttam amint figyelmeztetőleg nézett rá a legény, aztán meg felém tekintett. Magdalehna felkelt és odanyujtotta nekem, — „Tessék!“ nem is kö-

Tudomásul vétetett.
Több tárgy nem lévén, elnöklő bíró
a közgyűlést bezárja.

VEGYESEK.

— **Halálozás.** Humay Nándor községünkbeli áll. elemi népiskolai tanítót, valamint főtisztelendő Keller Lajos plebánusunkat mély csapás érte Humay János fővárosi tisztviselő elhunytával, ki is a tanító urnak édes atyja, plebános urunknak pedig sógora volt. A mélyen lesújtott család a következő gyászjelentést adta ki: Humay Jánosné szül. Keller Mária mint neje úgy a saját, valamint a számos rokonság és jó barátok nevében is fájdalomtól megtört szívvel jelenti a felejthetetlen drága jó férjnek, illetve apa, testvér, sógor, nagyapa, após és rokonnak Humay János főv. tisztviselő urnak folyó évi november hó 2-án, életének 58-ik és boldog házasságának 27-ik évében váratlanul bekövetkezett gyászos elhunytát. A megboldogult drága halott földi maradványai folyó évi november hó 6-án délután 3 órakor fognak a németvölgyi temető halottasházában a rom. kath. egyház szerint tartása szerint ünnepélyesen beszenteltetni és onnan a farkasréti sirkertben örök nyugalomra helyezettetni. Budapest, 1900. évi november hó 2-án. Aldás és béke lengjen porai felett.

szöntem meg. Az itt nem szokás. Nem azért adja az ember a mit ad, hogy megköszönjék.

— Hát oszt kiírja az ifijur az ujságba? kérdé az egyik legény.

— Ki. Aztán ha észre elveszi Niklós a Magdalehnát, hívjatok meg majd vőfénynek.

Egy csapat legény haladt el mellettünk. Mentek haza.

— Jó estét!

— Nem lesz még késő?

— Nem ám. Jó éjszakát!

A szél, a májusi éjszakai szél egy hosszut süvített végig az utcán és mi mindnyájan hallgattunk.

A Niklós elveszi a kalapját és odatartja elébem.

— Látja az ifijur? Háromszinű, piros, fehér zöld szallagok diszlettek rajta. — Be kell rukkolnom az észre. A Magdalehna egy hosszú könnyet törült ki a szeméből a kötője sarkával. A szélről panaszkodott, hogy a szemét megnedvesíti.

A legények közül még öten 'hordtak nemzeti színű szalagokat a kalapjukon. Mind az öt katona lett. A másik három még fiatal csak jövőre jön sor alá. A lányok szóltanul ülnek egymás mellett és bámulnak le a földre, mintha a jövőt keresnék.

— Hát az ifijur ujságíró nem tudná a legényi legényeket kiszabadítani a katonaságtól? kérdezé Magdalehna. Kíváncsi an nézett rám valamennyi. Csak úgy lesték a szót az ajkamról.

Elővettem a zsebkendőmet, mert a szél nekem is könnyet csalt a pillámra.

Gyerünk haza, hideg van, mondtam.

Szebenyei József.

— **A polgári kör** végleges megalakulásának nincs többé semmi akadály. A kör alapszabályait a nagyméltóságú m. kir. belügyminiszter múlt hó 25-én ellátta a bemutatási záradékkal, s így az új egyesület már megkezdheti működését, melynek eredményei elé mindazok, kik társadalmi életünknek fejlődését óhajtják, a legbuzgóbb várakozással tekintünk.

— **Értekezlet.** A helybeli „Iparosok és Kereskedők Köre“ választmánya által megválasztott társadalmi bizottsági tagok ez uton is felkértek, hogy a ma délután tartandó alakuló gyűlésre lehetőleg teljes számban jelenjenek meg.

— **Mulatság.** A mindszenti „Földmívelő Kör“ f. évi november hó 25-én saját helyiségében könyvtára javára táncmulatságot rendez. Belépti-díj személyenkint 40 kr.

— **Hanyag mezőőrök.** Tudvalévő dolog, hogy Mindszent község a mezőrendőri törvény végrehajtása alkalmával nagyfokú takarékoskosságot fejtett ki abban, hogy a kötelező mezőőrséget két lovashadnagyára, a külterületi kézbesítőkre ruházta. Így aztán papiroson van nekünk mezőőrünk, valóságban azonban egy sincs. Nincs senki, aki a mezei károkat látná, fölbecsülné és jelentést tenne a visszaélők ellen. Legalább sok oldalról ilyen panaszokat hallunk. A fölöttes hatóság figyelmébe ajánljuk ezen panaszokat, melyeknek nyilvánosságra hozatalát a község érdekében tartottuk szükségesnek.

— **Allatbetegségek.** Hivatalos lelyről értesülünk, hogy Kistelek községben a sertésvész, Mágocs községben pedig a lépfene állatbetegség föllépett, miért is nevezett községek zár alá helyeztetek.

— **A tiszai rév** bérlője Lavicska Pál, a mindszenti révben két pontot teljesen újra alakított. Az új járműveket forgalomba helyezésük előtt a kir. államépítészeti hivatal fogja megvizsgálni s ha azok teljesen kifogástalanoknak találhatnák, bocsátathatók csak a közforgalomba.

— **Födött csatornák.** Mindszent község képviselő-testülete a műút építése folyamán kérelemmel fordult a vármegyehez oly irányban, hogy a piac mentén levő nagy árkot ötven százalékos hozzájárulás mellett a vármegye födött csatornává alakíttassa át. A törvényhatóság helyt adott a község kérelmének s így a kérdéses árok már nem sokára diszes födött csatornává alakul át.

— **Balra hajts!** A közuti törvény egyes határozmányainak nem ismerése, még inkább azok végrehajtásának elmulasztása, sok kellemetlenségnek volt már oka eddig is; de még több bajra lehet kilátásunk, ha a műút melléki árkokat tekintetbe véve, nem szabályozzuk a kitérésnek módozatait. Ugy értesülünk, hogy a községi elöljáróság segíteni kíván az eshető bajokon. Már a közel napokban megjelennek a

műút mentén a figyelmeztető táblák, melyek minden egyes kocsisnak, béresnek fülébe dörgik, hogy „Balra hajts!“ Mert hát rőndnek muszáj lönni.

— **Hideg fürdő.** Furcsa egy dolognak volt szemtanuja múlt kedden éjszaka a községben czirkáló rendőrségi őrszár. Özv. Kohn Adolfnének a falu végén levő magtára udvaráról gyanút keltő jajgatás és nyögdécselés hangjai zavarták meg az éjjeli csendet. A hang irányába siető rendőrök a kut mellett egy vízzel telt petróleumos hordóban pörére vetkezett találták Szász Mária, férjezett Győry Andrásné mindszenti öreg asszonyt, a kit eszméletlen állapotban kiemelték a kényelmetlen fürdőből, nyomban átöltöztették s melegágyba tették le. A furcsa fürdőzésről a házbeliek mit sem tudtak s ha a járőr észre nem veszi a dolgot, Győry Andrásné már bizonyára belehalt volna a petróleumos hidegvíz fürdőbe. Az öreg asszony, ki már hetek óta lázas beteg, hihetőleg önkivületi állapotban követte el könnyen végzetessé válható furcsa cselekményét.

— **Községi virilisek.** Mindszent kivételével, hol az elmúlt év utolsó napjaiban volt a tisztviselő választás, a tiszántuli járás összes községeiben még ez év folyamán általános tisztújítás tartatik. Ezt megelőzi, törvény értelmében, a képviselő-testület tagjainak választása, illetőleg a virilis névjegyzék kiigazítása. Ezen névjegyzéket, a főszolgabírói hivatal már megállapította, s a legtöbb adót fizető községi képviselők a következők: *Szegváron:* gróf Károlyi László, gróf Berchtold Lipót, Korpás Pál, Weisz Simon, Bélteki Rókus, Lázár István, özv. Kohn Adolfné, Erdődi Francziska, özv. Levendovics Mártonné, Salánky József, Orosz Mihály, özv. Bihari Ferenczné, Sággy Lázár, Bartucz Demeter, Deák Mátyás, Gorcsa János, Hatvani Endre, Szőke János Koricsánszky Endre, Pitt Miklós.

Derekegyházaán: gróf Károlyi László, gróf Károlyi Sándor, Jurenák Imre, Virasztó István, gróf Wenkheim Géza, Vaszary János, Székács István, Maczelka József, Kocsondi István és gróf Berchtold Lipótné,

Fábián-Sebestyénben: Sváb Sándor, özv. Sarkadi Nagy Mihályné, özv. Sarkadi Nagy Antalné, Rakovszky Iván, Mátéffy Ferencz, dr. Borotvás Dezsőné, Horváth István, Balogi Imre, dr. Ecséri Lajos és Bazsó Ferencz.

Teésen: Sváb Sándor, Eszes Mátyás, özv. Nagy Imréné, dr. Hódy János és Fazekas Benjámin.

Mágocson: Gróf Károlyi Imre, özv. Gróf Károlyi Gyuláné, Rosner Zsigmond, Schwáb Károly, Dr. Stern Mór, Pásztor József, Jurenák Gyula, Fejes Mihály, Sajó György és Horváth László.

— **Örök perlekedés.** Szokás-mondás, szállóige is már a magyar embernek perlekedési mániája. A családi pör, mely

egész vagyont juttat prókátár-kezekre, sehol sincs annyira divatban, mint nálunk. Egy-egy holdnyi vitás föld jussáért elkölt egynémelyik atyánkfia ezer és ezer forintokat; de a ki egész életét arra áldozza, hogy állandóan három hold föld birtokjoga fölött vitázzon, ilyen már alig akad más, mint Szegváron az öreg Bihari Mátyás, a ki ezzel a kétséges jussával ember-emlékezet óta járja ugy a polgári, mint a fenyítő bíróságokat; őszített, bősztett már törvényszéket, táblát, kuriát, szolgabíró, alispánt, főispánt, minisztert, képviselőházat, közigazgatási bíróságot, s bár mindenütt határozatot kapott az ügyében, ma még mindig kereskedik, mert szentül meg van győződve, hogy az igazságos bírót még nem találta föl soha. Legutóbb ismét a szolgabíróságra vetette rá magát az öreg. Azért-e tán, mert itt nem kell fizetni, vagy mert abban reménykedett, hogy új emberek előtt ismeretlenek lévén az ő régi dolgai, újra kezdheti az örökös

processust. A főszolgabíró ur azonban régi ismerője már ezeknek a panaszoknak, s hogy legalább a közigazgatási hatóság mentve legyen a további zaklatásoktól, összes panaszkodásaival végképp elutasította az öregot. Szegvár község előjárósága a napokban hirdette ki Bihari Mátyás előtt a határozatot; de az öregem nem fog a jó sró; kijelentette, hogy ő nem veszi azt tudomásul, s így biztosra vehető, hogy az öreg ismét nyakába veszi a tarisznyát, s jár sorba kilincselni panaszait, mert hát ő is egy azok közül, a kiknek mániája az örök perlekedés.

— Feltűnő eset Dorosmán. A dorosmai áll. iskolai gondnokság f. hó 3-án tartott gondnoksági ülésén az egész gondnokság leköszönt és minden intézkedést rögtön megszüntetett. Elnök volt Tajthy Ferencz, tagok: Czékus Imre, ifj. Eszes Mátyás, dr. Beregi József járási orvos, Zádor Mátyás, Komáromi László, Farkas Vincze, Nagy Zakár plebános és Czékus Arpád.

Szerkesztői üzenet.

I. J. urnak. Nem közölhető.

Felelősszerkesztő és kiadótulajdonos.
Weisz Ignác.

Remek kivitelű
képes levelező-lapok

érkeztek.

Tisztelettel

Weisz I.
papirkereskedése.

N a p t á r a k

1901. évre.

A t. közönség tudomására hozom, miszerint az 1901. évre szóló naptárak megérkeztek és könyvnyomdamban beszerezhetők.

A közönség különös figyelmébe ajánlom heti előjegyzési naptáraimat, melyek eddig is a legnagyobb keresletnek örvendtek.

A „Mindszenti Lap“ előfizetői a naptárakból 5 százalék kedvezményben részesülnek.

Több mint 50 féle naptárból választék és pedig 15., 20., 25., 30., 40. és 60 kr árban.

Tisztelettel

W E I S Z I.
könyvnyomdája.